

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: GŽ-1711/2026-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sandre Artuković Kunšt univ.spec.iur., kao predsjednice vijeća, Gabriele Topić Kordej kao sutkinje izjaviteljice i Suzane Radaković, kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Addiko bank d.d. Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, koje zastupaju predsjednik Uprave Mario Žižek i član Uprave Dubravko-Ante Mlikotić, a njih punomoćnica Belinda Čačić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Čačić & Partneri u Zagrebu, protiv tuženika Stečajna masa FOTO-GETALDUS d.o.o., Zagreb, Benkovićeve ulica 2, OIB: 57376471242, koje zastupa stečajna upraviteljica Ivana Brebrić, a nju punomoćnik Ante Mioč, odvjetnik u Zagrebu, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-226/2025-46 od 10. studenog 2025., u sjednici vijeća održanoj dana 19. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-226/2025-46 od 10. studenog 2025.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvog stupnja je pod točkom I. izreke odbijen tužbeni zahtjev radi proglašenja nedopuštenosti ovrhe određene Rješenjem o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Ovr-2175/20 od 21. prosinca 2020. te je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška.

Pod točkom II. izreke je tuženiku dosuđen trošak parničnog postupka.

2. Protiv navedene presude, pravovremenu žalbu je podnio tužitelj, zbog svih žalbenih razloga iz odredbe čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 - dalje: ZPP). Predlaže da drugostupanjski sud ukine prvostupanjsku presudu.

3. U odgovoru na žalbu tuženik predlaže odbiti žalbu tužitelja kao neosnovanu.

4. Žalba je neosnovana.

5. Ispitujući presudu suda prvog stupnja i postupak koji joj je prethodio nije utvrđeno da su počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP na koje ovaj sud sukladno čl. 365. st. 2. ZPP pazi po službenoj dužnosti, a nije počinjena niti povreda iz odredbe čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP na koju ukazuje tužitelj.

6. Predmet parničnog postupka je tužbeni zahtjev za proglašenjem nedopuštenosti ovrhe u koji postupak je tužitelj upućen iz ovršnog postupka zbog žalbenih razloga iz odredbe čl. 50. st. 2. t. 9. i 11. Ovršnog zakona („Narodne novine“, broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 – dalje: OZ). Tužbeni zahtjev je utemeljen na tvrdnji da je dug prestao dobrovoljnim ispunjenjem tražbine i da je nastupila zastara.

7. U predmetnoj pravnoj stvari je u odnosu na tužitelja doneseno rješenje o ovrsi radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelja, ovdje tuženika, temeljem ovršne isprave-presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj: P-328/2014-234 od 26. veljače 2015., ispravljene rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj: P-328/2014-237 od 27. ožujka 2015. i rješenjem istog suda poslovni broj: P-328/2014-244 od 27. svibnja 2015. te rješenjem P-328/2014-247 od 8. lipnja 2015., preinačene presudom Visokog trgovačkog sud u Zagrebu poslovni broj: 62 PŽ-3695/2019-3, od 6. veljače 2020., koja je postala ovršna 5. svibnja 2016., radi naplate novčane tražbine tuženika koja s danom 28. kolovoza 2020. iznosi na ime neisplaćenih zakonskih zateznih kamata 3.349.343,29 kn, uvećano za zakonsku zateznu kamatu od 1. rujna 2020. pa do isplate, kao i troškove ovršnog postupka, uvećane za zakonsku zateznu kamatu. Na navedeno rješenje o ovrsi je ovršenik, ovdje tužitelj uložio žalbu te je sukladno odredbi čl. 52. st. 3. OZ, prvostupanjskim rješenjem upućen na pokretanje parničnog postupka zbog žalbenog razloga iz odredbe čl. 50. st. 1. toč. 9. i 11. OZ, dakle, zbog prigovora da je dug prestao i zbog prigovor zastare tražbine.

8. Pravilno je prvostupanjski sud zaključio da zastara tražbine nije nastupila, jer se primjenjuje zastarni rok od 10 godina koji je propisan odredbom čl. 233. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18 - dalje: ZOO). Budući je pravomoćnost ovršne isprave nastupila 6. veljače 2020. te ovršnost 31. srpnja 2020., a ovršni prijedlog sudu je podnesen 31. kolovoza 2020 to zastara nije nastupila pa je pravilan zaključak prvostupanjskog suda da nije ispunjen žalbeni razlog iz odredbe čl. 50. st. 1. t. 11. OZ zbog kojeg je tužitelj iz ovršnog postupka upućen u parnicu.

9. U odnosu na osnovanost žalbenog razloga iz odredbe čl. 50. st. 1. t. 9. OZ, tijekom prvostupanjskog postupka je je utvrđeno da je tužitelj dobrovoljno platio tuženiku dana 13. ožujka 2020. iznos od 139.909,42 kn; dana 13. ožujka 2020. na temelju Izjave o prijeboju izvršen je prijeboj tužiteljeva potraživanja prema tuženiku s osnove dosuđenih troškova parničnog postupka u iznosu od 17.887,80 kn sa potraživanjem koje je tuženik imao na temelju ovršne presude prema tužitelju; dana 14. travnja 2020. uplaćen je iznos od 101.527,91 kn i dana 5. lipnja 2020. uplaćen je iznos od 788.253,18 kn.

10.1. Tijekom prvostupanjskog postupka provedeno je financijsko vještačenje u kojem je vještak izradio nalaz i mišljenje sa dvije inačice izračuna.

10.2. Po prvoj je obračunao zatezne kamate primjenom složenog kamatnog računa s konformnim kamatnjakom (tzv. konformna metoda) za razdoblje do 31. ožujka 1994., a za razdoblje od 1. travnja 1994., pa nadalje izračuni su sačinjeni primjenom jednostavnog kamatnog računa s proporcionalnim kamatnjakom izračunanim na bazi stvarnog broja dana u godini (tzv. proporcionalna metoda), pri čemu se osnovica za obračun počevši od 1. siječnja 1994., pa nadalje izjednačava s inicijalnom glavnicom (30.000,00 kn). Po toj inačici tražbina iznosi 17.887,80 kn, odnosno - 2.374,12 eura (preplata, tj. nema dugovanja), ako sud utvrdi da se u izračunu zateznih kamata osnovica za obračun na dan 1. travnja 1994. treba izjednačiti s inicijalnom glavnicom duga.

10.3. Po drugoj inačici je obračun zateznih kamata sačinjen primjenom složenog kamatnog računa s konformnim kamatnjakom (tzv. konformna metoda) za razdoblje do 31. ožujka 1994., a za razdoblje od 1. travnja 1994., pa nadalje izračun je sačinjen primjenom jednostavnog kamatnog računa s proporcionalnim kamatnjakom izračunanim na bazi stvarnog broja dana u godini (tzv. proporcionalna metoda), pri čemu je osnovica za obračun počevši od 1. travnja 1994. pa nadalje glavnica uvećana za zatezne kamate obračunate do 31. ožujka 1994. Po toj inačici tražbina iznosi 3.390.939,94 kn, odnosno 450.055,07 eura (3.360.939,94 kn (446.073,39 eura) dospjelih nepodmirenih zateznih kamata i 30.000,00 kn (3.981,68 eura) glavnog duga), ako sud utvrdi da u izračunu zateznih kamata osnovica za obračun na dan 1. travnja 1994. treba biti glavnica uvećana za zatezne kamate obračunate do 31. ožujka 1994. (2. inačica izračuna iz nalaza).

10.4. Suprotno žalbenim navodima tužitelja, pravilno je prvostupanjski sud prihvatio kao valjanu drugu inačicu obračuna te je pravilno zaključio da tražbina nije prestala jer dobrovoljnom uplatom nije podmirena tražbina tuženika u cijelosti slijedom čega je odbio tužbeni zahtjev za proglašenje ovrhe nedopuštenom.

11. Naime, i u ovoj fazi žalbenog postupku sporno je uzima li se kao osnovica za daljnji obračun zatezne kamate samo iznos glavnice ili iznos glavnice uvećan za iznos do tada dospjele zatezne kamate.

12.1. Visina zateznih kamata i način obračuna kamata, u razdoblju od 25. rujna 1992. do 20. travnja 1996. bili su regulirani Zakonom o visini stope zatezne kamate („Narodne novine“, broj 53/91), tako da su se zatezne kamate obračunavale mjesečno primjenom konformne metode u visini eskontne stope koju utvrđuje HNB uvećane za 20%, te Uredbama o visini stope zatezne kamate („Narodne novine“, broj: 95/93, 8/94, 19/94, 22/94, 50/94 i 19/95), s tim da se od početka primjene Uredbe o visini stope zatezne kamate („Narodne novine“, broj 22/94), odnosno od 1. travnja 1994., konformni način obračuna kamata primjenjivao za razdoblje kraće od godinu dana. Zakonom o zateznim kamata („Narodne novine“, broj 28/96 – dalje: ZZK) propisano je da se obračun zatezne kamate konformnim načinom vrši za razdoblja kraća od godine dana.

12.2. Sabor Republike Hrvatske je „vjerodostojnim tumačenjem“ („Narodne novine“, broj 58/04) člankom 3. stavak 1. naprijed navedenog Zakona pojasnio smisao i cilj navedene odredbe time da je rekao da se za razdoblje dulje od godinu dana primjenjuje proporcionalni (prosti) način obračuna zateznih kamata. Navedenim tumačenjem nije dat odgovor na sporno pitanje što je s kamatama dospjelim na dan prelaska s obračuna konformnom metodom na metodu jednostavnog - proporcionalnog (prostog) načina obračuna kamata, već se ograničio samo na primjenu Zakona o zateznim kamatama i na razdoblje nakon 1. travnja 1994., ali ne i na sudbinu do tada dospjelih i obračunatih kamata.

12.3. Uredbom o visini stope zatezne kamate („Narodne novine“, broj 22/94), kao i kasnijim Zakonom o zateznim kamatama („Narodne novine“, broj 28/96), obračun zatezne kamate propisan je na isti način pa zbog toga navedenu Uredbu treba tumačiti na jednak način kao i članak 3. stavak 1. Zakona o zateznim kamatama („Narodne novine“, broj 28/96).

12.4. Prema navedenom, do 31. ožujka 1994. bio je propisan jedan način obračuna kamata (konformnom metodom bez obzira na razdoblje za koje se kamata obračunavala), a od 1. travnja 1994. drugi način za razdoblje kraće od godinu dana konformnom metodom, a za duže razdoblje jednostavnim kamatnim računom. Primjena složenog kamatnog računa do 1. travnja 1994., propisana naprijed navedenim odredbama, koji podrazumijeva pripisivanje dospjelih kamata glavnici, bilo je i razumljiva i prihvatljiva s obzirom na tadašnju monetarnu i financijsku nestabilnost, visoku inflaciju i da je to bilo vrijeme visokih zateznih kamata, a sve iz razloga što se jedino na taj način mogao otkloniti negativni efekt, u to vrijeme, galopirajuće inflacije. Iz navedenog razloga se i obračunavanje zateznih kamata na navedeni način do 31. ožujka 1994. nije protivilo načelu monetarnog nominalizma pa je i „revalorizacija“ glavnice primjenom konformne metode načina obračuna kamata imala svoju svrhu u korekciji načela monetarnog nominalizma, zbog čega takvim načinom obračuna kamata nije povrijeđeno niti načelo zabrane anatocizma, odnosno zabrane ograničenja, kapitalizacije dospjelih kamata. Nakon 1. travnja 1994., upravo zbog stabilizacije monetarnog sustava i uvjeta relativno niske inflacije i nižih kamatnih stopa zakonodavac se razumljivo odlučio na promjenu metode izračuna zatezne kamate te je potpuno prihvatljivo i jedino smisljeno, a radi očuvanja glavnice, u prijelaznom razdoblju (do 31. ožujka 1994.) obračunatu kamatu pripisati glavnici i odrediti da na tako novu formiranu glavicu teče zatezna kamata, jer svako drugačije tumačenje citiranih odredbi bilo bi protivno smislu, kako promjene metode obračuna kamata, tako i svrsi zakonske kamate te očuvanju vrijednosti glavnice.

12.5. Takvo pravno shvaćanje prihvaćeno je i na sedmoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republika Hrvatska broj: Su-IV-56/19-15, održanoj od 21. studenoga 2019., koje glasi:

„Primjenom dopuštenog složenog (konformnog) kamatnog računa (koji podrazumijeva pripisivanje dospjelih kamata glavnici) tako obračunate zatezne kamate u trenutku prijelaza na drugačiji način obračuna kamata (od 1. travnja 1994.) postale su sastavni dio glavnice, stoga je tako uvećana glavnica osnovica za obračun daljnjih zateznih kamata primjenom proporcionalne metode“.

13. Slijedom navedenog prvostupanjski sud se pravilno pozvao na navedeno pravno

shvaćanje, a svi suprotni žalbeni navodi neosnovani su i ne mogu se prihvatiti.

14.1. Nadalje, žalbenim navodima se neosnovano prigovara pasivnoj legitimaciji tuženika.

14.2. Rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj P-2674/21-33 od 9. listopada 2023. utvrđen je prekid postupka na temelju odredbe čl. 212. t. 4. ZPP-a, a nakon što je taj sud utvrdio da je nad tuženikom FOTO-GETALDUS d.o.o. otvoren i zaključen stečajni postupak, te je naloženo brisanje tog tuženika iz sudskog registra.

14.3. Podneskom od 26. travnja 2023. stečajni upravitelj je u ime stečajne mase izjavio da preuzima postupak u ovoj pravnoj stvari, budući da se stečajnoj masi priznaje svojstvo stranke u postupku te je predložio nastavak.

15. Parnični postupak koji je prekinut iz razloga navedenog u odredbi čl. 212. st. 1. t. 4. ZPP-a (kao u ovom slučaju), sud će nastaviti kada pravni sljednik pravne osobe preuzme postupak ili kada ga sud na prijedlog protivne strane ili po službenoj dužnosti pozove da to učini (čl. 215. st. 1. ZPP-a).

16.1. Suprotno žalbenim navodima tuženika, sama činjenica prestanka postojanja tužitelja brisanjem iz sudskog registra, ne znači da se parnični postupak u kojem je stečajni dužnik stranka i koji je u prekidu ex lege, ne može nastaviti. Nakon zaključenja stečajnog postupka nad dužnikom i nakon njegovog brisanja iz sudskog registra, u ime i za račun stečajne mase mogu se voditi sporovi (čl. 289. st. 4. SZ-a), a stečajnu masu dužan je zastupati stečajni upravitelj (čl. 89. st. 1. t. 15. SZ-a).

16.2. Stečajna masa nije pravna osoba iako se na nju na odgovarajući način primjenjuju odredbe Stečajnog zakona o stečajnom dužniku te o njegovim tijelima i ona može biti nositelj prava vlasništva i drugih prava. Stečajna masa nije ni pravni sljednik stranke brisane iz sudskog registra, ali se u ime i za račun stečajne mase mogu voditi sporovi radi prikupljanja imovine koja u nju ulazi pa sukladno tome ona može biti stranka u postupku (čl. 77. st. 3. ZPP-a) i priznat joj je procesni pravni subjektivitet. Dakle, stečajnoj masi je zakonom priznato pravo da se pred sudom pojavi kao subjekt, odnosno kao stranka u smislu odredaba čl. 133. st. 1., 289. st. 4. i 437. st. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“, broj 71/15- dalje: SZ) i stečajna masa se upisuje u sudski registar prema odredbama čl. 133. st. 2., 289. st. 5. i 437. st. 2. SZ-a.

16.3. Dakle, neovisno o tome je li stečajna masa upisana u sudskom registru, ona ima procesno pravni subjektivitet. Upis (kao i brisanje) stečajne mase iz sudskog registra je deklaratornog (a ne konstitutivnog) učinka, jer niti upisom ona stječe pravnu osobnost pa niti brisanjem iz sudskog registra ona ne može tu sposobnost izgubiti.

17. I na kraju izneseni žalbeni razlozi tužitelja vezani na nezakonito zastupanje tuženika nisu od važnosti jer takve žalbene navode može iznijeti samo stranka koje se ti nedostaci tiču (čl. 354. st. 3. ZPP).

18. Odluka o troškovima postupka nije obrazloženo pobijana pa ju ovaj sud nije posebno ni ispitivao imajući na umu sadržaj čl. 365. st. 2. ZPP prema kojem ovaj sud više ne pazi na pravilnu primjenu materijalnog prava po službenoj dužnosti kada se

radi o odluci o troškovima postupka te je odluka u tom dijelu potvrđena na temelju čl. 380. toč. 2. ZPP.

19. Slijedom navedenog je ovaj drugostupanjski sud temeljem odredbe čl. 368. st. 1 ZPP-a odbio žalbu tužitelja kao neosnovanu i potvrdio pobijanu prvostupanjsku presudu.

U Zagrebu 19. svibnja 2026.

Predsjednik vijeća:
Sandra Artuković Kunšt univ.spec.iur.

Broj zapisa: **9-30888-2c792**

Kontrolni broj: **0a65c-7e499-2ef52**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.